

בש"פ 1972/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1972/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: עו"ד מוהנדג'ודאת

החלטה

1. בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב- 90 ימים החל מיום 24.3.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 55645-03-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 25.3.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום המייחס למשיב ביצוע עבירות רצח, עבירות בנשק וניסיון רצח. על-פי עובדות כתב האישום, המשיב, יחד עם שלושה נוספים ממשפחתו (להלן: הארבעה), גמל בליבו להביא למותו של אדם מחמוד ג'בארין (להלן: אדם), אשר עמו ועם משפחתו היו מסוכסכים. הארבעה הצטיידו בנשקים ונסעו יחד אל מחוץ לביתו של אדם. בעוד שניים מתוך הארבעה ארבו לאדם כשהם רעולי פנים, יצא

עמוד 1

אדם מביתו על אופנוע, כשהוא ישוב במושב האחורי שלו, מאחורי חברו סאהר בן חאלד מחמאמיד ז"ל (להלן: המנוח). האורבים ירו לעבר האופנוע כ- 7 כדורים במטרה להמית את אדם, ולאחר מכן נמלטו במעלה מטע זיתים, לשם הגיעו המשיב ושותף נוסף ברכבם כדי למלט אותם מהמקום. כתוצאה מהירי נפגע המנוח מארבעה קליעים, וקליע נוסף שפשף את רגלו. המנוח המשיך בנסיעתו מספר מטרים, אז איבד שליטה, והאופנוע התהפך. המנוח הובהל לבית החולים, שם נקבע מותו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 13.6.2019 ניתנו החלטות בית המשפט המחוזי בעניין המעצר. הראשונה, עניינה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, בה נקבע כי "קמה תשתית ראיתית לכאורית מספקת" להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. השנייה, עניינה בעילת המעצר ושאלת קיומה של חלופה הולמת, במסגרתה נקבע כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב מחייבת מעצר ממש, וגם הענישה הצפויה מקימה חשש אינהרנטי מהימלטות מאימת הדין. כן הוזכר, כי "מדובר בעוצמת ראיות איתנה, ונאשם אשר ניסה להרחיק עצמו מהאירוע". לפיכך, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ביום 23.12.2019 הוארך מעצרו של המשיב, בהסכמתו, בתשעים ימים (בש"פ 8539/19).

4. להשלמת התמונה, יצוין כי שותפיו של המשיב הועמדו לדין בנפרד ונעצרו אף הם עד לתום ההליכים נגדם, כאשר לאחרונה, ביום 20.2.2020 הועבר השותף הקטין למעצר באיזוק אלקטרוני.

5. כעת מונחת לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב, במסגרתה נטען כי מסוכנותו עולה מנסיבות ביצוע עבירת הרצח בגינה הוא עומד לדין, אשר מצביעות על קור רוח, תכנון מוקדם, והיעדרה של התגרות מוקדמת בתכופ למעשה. עוד נטען, בין היתר, כי שחרורו של המשיב מן המעצר עלול להוביל להשפעה על עדים, אשר חלקם הגדול מבין מכריהם של המשיב ושל הנאשמים האחרים. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, עד כה התקיימו ארבעה דיוני הוכחות בהם נשמעו שבעה עדי תביעה והוגשו מוצגים רבים. לעת הזו קבוע דיון הוכחות נוסף ליום 22.4.2020. כן צוין כי המותב הדין בתיק פנה לצדדים לגבי מועדים נוספים המתפנים ביומנו, ויש לקוות כי ייקבעו מועדים נוספים לשמיעה בקרוב.

6. בדיון לפניי הפנה בא כוח המדינה לנימוקי הבקשה כאמור, תוך הדגשה כי מדובר במקרה של מסוכנות מובהקת העולה מעובדות כתב האישום, העוסק במעשה רצח תוך ירי גם באזרח תמים, וכאשר כלי הנשק לא נתפסו. כן צוין כי קיים חשש לשיבוש כיוון שחלק גדול מהעדים שטרם נשמעו הם בני משפחה. כן נטען לחשש להימלטות עקב עונש החובה הצפוי באם יורשע. מנגד, טען בא כוח המשיב כי למשיב לא מיוחסת מעורבות פיזית במעשה הרצח, וכי דווקא לקטין שהועבר לאחרונה למעצר בפיקוח אלקטרוני הייתה מעורבות בירי. נטען כי הקטין היה קרוב לגיל בגירות וגם המשיב עצמו היה רק בן 20 בעת האירוע, נעדר עבר פלילי. כן נטען כי המשפט עוד צפוי להימשך זמן לא קצר.

7. לאחר עיון בחומר ובטענות הצדדים אני סבור כי יש להיענות לבקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב.

8. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוקה מעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך

והאיזון בין זכויות הנאשם, לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי וחומרת העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם.

9. בעניינו מואשם המשיב בעבירת רצח (לצד עבירות נוספות), לגביה נפסק לא פעם כי "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות" (בש"פ 2646/97 עודה נ' מדינת ישראל, פ"דנא(1) 523, 526-527 (1997), כן ראו: בש"פ 4030/19 מדינת ישראל נ' עאמר, פסקה 11 (19.6.2019) והאסמכתאות הנוספות הנזכרות שם).

10. גם הנסיבות בעניינו הן חמורות, וכעולה מעובדות כתב האישום. מדובר באירוע מתוכנן, המבוצע בצוותא עם אחרים, תוך הצטיידות בכלי נשק - שלא נתפסו - וירי שכוון גם לאדם בלתי מעורב (המנוח). בנוסף, קיים בעניינו גם חשש לשיבוש הליכי משפט, כמו גם חשש אינהרנטי להימלטות מן הדין.

אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים החל מיום 24.3.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 55645-03-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באדר התש"ף (22.3.2020).

ש ו פ ט